

Arrest

nr. 54 678 van 20 januari 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 26 oktober 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 september 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 30 november 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 januari 2011.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HENDRICKX, die loco advocaat A. MOSKOFIDIS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart een Armeens staatsburger te zijn, geboren op X te X. Het 9e gebouw, appartement nummer X, X, X was uw laatste officieel adres in Armenië. U werkte ongeveer één jaar voor (A.T.). U fungeerde als zijn lijfwacht, maar u deed daarnaast ook ander werk voor hem. U genoot veel vertrouwen van (A.T.), want hij vroeg u geregeld om zijn enige zoon (R.) enigszins in de gaten te houden en hem te berispen als dat nodig was. Eind februari 2010 raakte (R.T.) betrokken in een schermutseling buiten bij een restaurant. Zijn vader belde u op en vroeg u om zo snel mogelijk te gaan bemiddelen zodat het conflict niet escaleerde. U haastte zich naar het restaurant, maar onderweg kreeg u een auto-ongeval.

Het conflict tussen (R.T.) en zijn belagers liep uit de hand en (R.T.) werd neergestoken. Hij werd in allerijl overgebracht naar het ziekenhuis, waar hij overleed. 3 dagen later werd hij begraven. 3 dagen na de begrafenis werd u uit uw huis gehaald en naar de kantoren van uw baas in Avan gebracht. U werd er door 3 mannen geslagen. (A.T.) gaf hen uiteindelijk het bevel om op te houden met de mishandeling; hij wilde later persoonlijk met u afrekenen. U werd terug naar huis gebracht. Gedurende de 2 daaropvolgende weken werd u gerust gelaten. Daarna ontvluchtte u Armenië; u nam het vliegtuig naar Moskou, waar u bij een vriend, een zekere (A.), verbleef. Na een verblijf van ongeveer 2 maanden in Moskou werd u door 4 mannen belaagd, waarbij uw paspoort werd afgenomen. Ze probeerden u te overtuigen om terug te keren naar Armenië. U liet zich een vals paspoort vervaardigen, waarmee u naar België reisde. Op 23 juni 2010 kwam u in België aan en op dezelfde dag vroeg u asiel aan.

B. Motivering

U verklaart uw herkomstland te zijn ontvlucht omwille van problemen met uw voormalige werkgever (A.T.) (CGVS, gehoorverslag dd.09.09.2010, p.8).

Er dient te worden opgemerkt dat u er niet in slaagt aannemelijk te maken dat in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat en dit op basis van de hierna gedane vaststellingen.

Er moet worden opgemerkt dat u **geen enkel materieel bewijs** voorlegt dat uw asielrelaas staat. Uit uw verklaringen blijkt echter dat uw asielrelaas voldoende elementen bevat, die aan de hand van materiële bewijzen hadden kunnen aangetoond worden. Zo moet worden vastgesteld dat u uw werkboekje niet voorlegt. U verklaart (CGVS, gehoorverslag dd.09.09.2010, p.16) dat in uw werkboekje vermeld stond dat u als chauffeur werkte voor het bedrijf van uw voormalige werkgever, (A.T.). U legt dit werkboekje niet voor. Evenmin legt u enig bewijs voor van het incident met en het overlijden van (R.T.), de zoon van (A.T.). U verklaart (CGVS, gehoorverslag dd.09.09.2010, p.13) niet te weten of de dood van Robert Tonoyan in enig medium aan bod is gekomen en daarenboven verklaart u zich hierover niet geïnformeerd te hebben, hetgeen van u wel verwacht mag worden, aangezien u uw problemen uitdrukkelijk verbindt aan zijn overlijden. U kreeg een auto-ongeluk waardoor u te laat bij het restaurant aankwam, waar (R.T.) belaagd werd. U verklaart (CGVS, gehoorverslag dd.09.09.2010, p.12) dat de schade door het auto-ongeluk via de verzekeringen is geregeld, maar evenmin legt u hiervan enig bewijs voor. U verklaart (CGVS, gehoorverslag dd.09.09.2010, p.6) zowel in Armenië als in Moskou het slachtoffer te zijn geweest van fysieke aanvallen, maar u deed geen beroep op een arts of medische zorgen en legt geen enkel medisch getuigschrift voor. U verklaart (CGVS, gehoorverslag dd.09.09.2010, p.6) in België bij een geneesheer-specialist op consultatie te zijn geweest, maar evenmin staat u deze bewering aan de hand van een getuigschrift. Welnu, van u mocht redelijkerwijs verwacht worden dat u uw verklaringen enigszins aan de hand van enig materieel bewijs kunt staven, hetgeen u echter hebt nagelaten. Deze vaststelling ondermijnt in aanzienlijke mate de aannemelijkheid van uw asielrelaas en uw daaraan verbonden verklaarde vrees.

Er moet ook worden opgemerkt dat u hebt nagelaten om een ernstige poging te ondernemen om bescherming te zoeken bij de autoriteiten. U werd in Avan mishandeld door handlangers van (A.T.). Op de vraag of u klacht hebt ingediend naar aanleiding van die aanval, verklaart u (CGVS, gehoorverslag dd.09.09.2010, p.14) dat u toch niets kon bereiken met het neerleggen van een klacht en dat mensen als (A.T.) in alle sectoren wel iemand kennen. Daarnaast werd u gevraagd of u het advies van een advocaat hebt ingewonnen (p.14), waarop u antwoordt dat uw ouders dat wilden, maar dat u zulks niet hebt toegelaten, omdat dat de zaken ingewikkelder zou maken. Uit dergelijke verklaringen moet worden besloten dat u hebt nagelaten om ten minste een ernstige poging te ondernemen om bescherming te zoeken. Deze vaststelling ondermijnt in zeer aanzienlijke mate de geloofwaardigheid van uw verklaarde vrees en bovendien zijn uw aangehaalde motieven om geen bescherming te zoeken niet afdoende.

U verklaart tijdens het gehoor door het CGVS uitdrukkelijk dat uw problemen te wijten zijn aan een incident met en de dood van (R.T.), de 17-jarige zoon van (A.T.). Welnu, het is in dat geval zeer merkwaardig te moeten vaststellen dat u verklaart (CGVS, gehoorverslag dd.09.09.2010, p.10) zich niet concreet te kunnen herinneren wanneer het incident plaats vond. Van een gebeurtenis, die kan beschouwd worden als het absolute beginpunt van de verklaarde problemen, mag verwacht worden dat men zich wél nog concreet de datum herinnert. Het feit dat u hierin niet slaagt ondermijnt verder uw algemene geloofwaardigheid.

Verder zijn uw verklaringen inzake uw Armeens paspoort, dat u werd afgenomen in Moskou, niet te rijmen. U verklaart (CGVS, gehoorverslag dd.09.09.2010, p.16) dat uw paspoort in beslag werd genomen in Moskou zodat u niet naar een andere plaats zou kunnen. Welnu, deze bewering is niet te rijmen met het feit dat u in Armenië werd geslagen, vervolgens 2 weken met rust werd gelaten en ten slotte met uw origineel paspoort per vliegtuig naar Moskou kon reizen. Indien het daadwerkelijk de bedoeling was van uw voormalige werkgever om uw bewegingsvrijheid te beperken tot de

Armeense landsgrenzen, dan had hij eerder stappen ondernomen om u uw paspoort afhandig te maken.

Ook zijn uw verklaringen over uw vlucht van Moskou naar België ongeloofwaardig, in casu over het door u gebruikte paspoort. U verklaart namelijk (CGVS, gehoorverslag dd.09.09.2010, p.7) dat u met een vals paspoort naar België reisde. 2 keer hebt u het vals paspoort tijdens een controle moeten tonen (CGVS, gehoorverslag dd.09.09.2010, p.8). U weet echter niet onder welke voornaam, familienaam en met welke geboortedatum u reisde. Welnu, van een asielzoeker die verklaart met een vals paspoort te hebben gereisd, mag verwacht worden dat hij een aantal essentiële elementen kent die betrekking hebben op zijn valse identiteit. Passeurs lopen met het transport van personen op een illegale manier immers aanzienlijke risico's op strafrechtelijke vervolging en de daaraan verbonden (gevangenis)straffen en het is in dat geval niet denkbaar dat zij hun passagiers niet zouden inlichten over essentiële identiteitsgegevens, die vermeld worden in de vervalste reisdocumenten. Gelet op de strenge controles bij het betreden van de Schengenzone en de meer dan reële kans op diepgaande ondervragingen zijn uw verklaringen bijzonder ongeloofwaardig. De vaststelling dat u amper iets wist te zeggen over het beweerdelijke valse paspoort waarmee u reisde schept het vermoeden dat u wel degelijk met uw eigen, legale paspoort met visum uitgereikt door een Schengenland reisde en dat u dit document bewust achterhoudt om te verhinderen dat de asielinstanties de werkelijkheid omtrent uw reisweg, datum en plaats van binnenkomst in de Schengenzone, de aard van het visum en het land van uitreiking van dat visum zouden achterhalen.

Uit alle hiervoor gedane vaststellingen dient geconcludeerd te worden dat in uw hoofde geen gegronde vrees voor vervolging volgens de Vluchtelingenconventie of een risico op het lijden van ernstige schade volgens de definitie van subsidiaire bescherming, bestaat.

De door u voorgelegde documenten wijzigen deze conclusie geenszins. U legt uitsluitend een kopie voor van de eerste pagina van uw intern paspoort. Het document bewijst uw identiteit die hier niet betwist wordt. Er moet ten slotte worden opgemerkt dat u geen kopieën voorlegt van de andere pagina's van het paspoort. Deze pagina's bevatten mogelijk belangrijke informatie over uw geregistreerde verblijfplaats, gezinssituatie en reizen naar derde landen, die een ander licht kunnen werpen op uw asielrelaas.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In wat zich voordoet als een eerste en enig middel beroept verzoeker zich op een schending van de artikelen 2 en 3 van de wet op de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en van de artikelen 62 en 48/4, §2, b van de vreemdelingenwet. Voorts voert hij een schending aan van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder van het materiële motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel en is hij van mening dat er een manifeste appreciatiefout gemaakt werd door de commissaris-generaal.

2.1.2.1 De motiveringsplicht, zoals vervat in de voormelde wet van 29 juli 1991, moet verzoeker toelaten de redenen te begrijpen die aan de basis liggen van de genomen beslissing. Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de motiveringsplicht in casu is bereikt. Hetzelfde geldt voor de aangevoerde schending van artikel 62 van de vreemdelingenwet. Verzoeker voert bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht aan, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

2.1.2.2. Verzoeker ontwikkelt in zijn verzoekschrift geen argumentatie inzake de weigering van de vluchtelingenstatus door de commissaris-generaal en betwist slechts de motieven van de bestreden beslissing in zoverre hem de subsidiaire beschermingsstatus werd geweigerd. De bewijslast voor de toekenning van deze status ligt bij verzoeker. Zoals ieder burger die om een toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is.

De commissaris-generaal heeft verzoekers asielaanvraag op individuele wijze onderzocht en omstandig en duidelijk de motieven uiteengezet waarop hij zijn beslissing steunt.

Vooreerst wordt in de bestreden beslissing vastgesteld dat verzoeker er niet in slaagt zijn relaas met een begin van bewijs te ondersteunen. Het is geenszins onredelijk te verwachten dat hij zijn professionele relatie met A.T., de persoon die hij beweert te vrezen, op enige wijze kan staven. Ook aangaande het incident met diens zoon dat de directe aanleiding van zijn problemen zou vormen, het verkeersongeval waarin verzoeker betrokken zou zijn geweest en de verwondingen die hij zou hebben

opgelopen ten gevolge van de vermeende mishandelingen, ontbreekt elk begin van bewijs. Verzoekers argumentatie omtrent het feit dat hij niet de eigenaar van het voertuig was kan geenszins volstaan ter verklaring van de vaststelling dat hij geen enkel aspect van zijn relaas weet te onderbouwen met documenten.

Van een asielzoeker kan bovendien wel degelijk redelijkerwijs worden verwacht dat hij ernstige pogingen onderneemt om contact op te nemen met zijn thuisbasis teneinde stukken te laten verzenden, te meer daar uit zijn verklaringen blijkt dat zijn ouders over zijn werkdocumenten beschikken, hetgeen door verzoeker niet weerlegd wordt. Dat hij voor de veiligheid van zijn ouders vreest is een loutere bewering gezien hij verklaarde dat zijn ouders niet bedreigd worden en hij slechts zeer vaag aangaf dat *'via via onbekenden wel eens naar mij (komen) informeren'*.

De geloofwaardigheid van verzoekers relaas wordt bovendien verder ondermijnd door de vaststelling dat hij niet in staat bleek te verduidelijken wanneer het incident met de zoon van A.T. plaatsvond, terwijl deze gebeurtenis nochtans de directe aanleiding van zijn beweerdde problemen vormt. Verzoeker laat dit pertinente onderdeel van de bestreden beslissing ongemoeid.

De motivering van de bestreden beslissing aangaande verzoekers Armeense paspoort en het door hem gebruikte valse paspoort bij zijn vlucht van Moskou naar België, wordt door verzoeker niet betwist. Deze vaststellingen van de commissaris-generaal zijn terecht, vinden steun in het administratief dossier en worden door de Raad overgenomen.

Gelet op het voorgaande maakt verzoeker geenszins aannemelijk dat hij in Armenië een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b van de vreemdelingenwet.

2.1.3. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de commissaris-generaal op zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen werd gehoord, waarbij hij de mogelijkheid kreeg zijn asielmotieven uiteen te zetten, zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door een advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die de Armeense taal machtig is. Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.1.4. Er is een schending van het redelijkheidsbeginsel wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is. Te dezen staat de beslissing geenszins in wanverhouding tot de motieven waarop ze is gebaseerd.

2.2.1 In ondergeschikte orde vraagt verzoeker de bestreden beslissing voor wat betreft de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen en opnieuw over te maken aan het CGVS voor bijkomend onderzoek.

2.2.2. Gelet op de vaststellingen sub 2.2.2. beschikt de Raad over voldoende elementen om zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen tot een beslissing te komen. Er zijn derhalve geen redenen voorhanden om de beslissing van de commissaris-generaal te vernietigen overeenkomstig artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet.

2.3. Verzoeker kan niet als vluchteling in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet worden erkend en komt niet voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig januari tweeduizend en elf door:

dhr. F. HOFFER,

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER